

UniCourant

Nummer 3

Oktober 2018

Van uw verslaggevers

Vanaf deze plek willen wij graag onze voorgangster Pernelle bedanken: zij heeft een goede aanzet gegeven voor onze nieuwsbrief, die wij van plan zijn door te zetten.

Sinds de laatste krant die zij maakte, is er aardig wat veranderd in onze vereniging. Daarover leest u alles in dit nummer. Uiteraard vindt u ook alles wat u weten moet over onze voorstelling aanstaande zondag in Hét Postkantoor, waarvoor wij hard aan het werk zijn.

Uw nieuwe redacteurs, Faralda Houthuijsen en Ralph Beckers.

Agenda

28 oktober, 14.30 uur, concert met 'Venetiaanse perikelen' in Hét Postkantoor te Bovenkarspel. Kaarten kosten 15 euro en zijn te reserveren via www.hetpostkantoor.info.

16 december, 20 uur, concert in wijkcentrum de Huesmolen te Hoorn. Kaarten kosten 12,50 euro en zijn te reserveren via info@unicorno.nl.

Kijk verderop in deze krant voor meer informatie over de concerten en de voordelen voor donateurs.

Foto Fadalco's Flitsende Pen/Faralda Houthuijsen

Veranderingen

Nog maar even en het is zover: de première van onze 'Venetiaanse perikelen'. We hebben die al aangekondigd op de verenigingsmarkt in de Streekhof in Bovenkarspel, zoals op de foto te zien is.

Gelukkig hadden al onze gasten 28 oktober nog niets in de agenda staan, dus Henriëtte Kok blijft onze vertelster, Walther Deubel Caramello en Britt de Vries danseres. Wel hebben wij een nieuwe Cisca: zij is de afgelopen maanden zo'n tien jaar ouder geworden en zal als opstandige tiener op het toneel verschijnen. Die rol is Lynn Wever op het lijf geschreven.

In het programma voor de pauze zijn enkele kleine aanpassingen gemaakt. Het opvallendst is de toevoeging van een theaterstukje. Onze pianist Hans Weenink en sopraan Mandy Meijerink laten zich van hun komieke kant zien.

De grootste verandering is onze muzikale leiding. 13 juni was ons laatste concert en daar nam dirigent Wijnand Kramer afscheid. Een goede vervanger vinden viel niet mee. De opluchting was bij het bestuur dan ook groot toen aan het einde van de zomer werd gemeld dat iemand het met ons wilde proberen. Karin Smits was woensdagavond vrij, heeft affiniteit met onze genres en gevoel voor theaterspel.

Wij hopen - en verwachten - met voornoemde mensen een nog beter, mooier, vrolijker concert neer te zetten dan in het voorjaar het geval zou zijn geweest. Dus hopelijk tot zondag!

Voor het voetlicht

Dirigente Karin Smits

Sinds september zingen wij onder een nieuwe dirigente: Karin Smits. Aan de hand van enkele vragen stelt zij zich voor.

Vertel: je eerste muzieknoot tot nu

Die avond zou meneer Angevare op bezoek komen. Meneer Angevare was dé muzikleraar uit het dorp. Ik wist dat het over mij zou gaan: ik was zeven en ik mocht op muzikles! Bij meneer Angevare kon je 'op' gitaar- accordeon- en mandolineles en, wanneer je bij bladzijde zoveel was in het lesboek, mocht je 'op de club': de plaatselijke muziekvereniging met twee orkesten: een accordeon- én een mandolineorkest. Er was nog een orkest op het dorp: Koninklijke Muziek Vereniging 'Harmonie' (een fanfare (!)). Daar speelde mijn vader. 'De' Harmonie was alleen voor grote mensen.

Het werd de mandoline. Elke woensdagmiddag ging ik lopend naar de les. Het was een heel eind, maar ik vond het wel stoer: aan het foedraal kon je zien waar ik naartoe ging! Het spelen op de losse snaren had ik al snel door, ik oefende met plezier het tremolo met het plectrum en ook het ritme van de oefeningen vond ik mooi om te doen. Vaak zat mijn vader naast me om goed(bedoeld)e aanwijzingen te geven.

Op een dag werd het tijd voor de 'tussentonen': vingers op de snaren, goed opletten welk vakje je moest gebruiken en stevig indrukken... Zo, nu zouden we échte liedjes kunnen spelen! Maar dát viel tegen: die 'vakjes' deden zeer! Opeens was het niet meer zo leuk. Tranen. Met tuiten. Mijn moeder zag het met lede ogen aan: „Moet dat nou zo?” „[Ts]ja, daar krijg je eelt van. En niet alleen op je vingers”, was het antwoord van mijn vader. Hij bedacht toen een 'vies' liedje bij die rottige oefening: 'Ouwe opoe die moest poepen op de pot van ome Piet...' Dat hielp! Ik ken het nog en kan de bladzijde in dat eerste boek gemakkelijk vinden: stukgespeeld! Want Pappa bedacht niet alleen de tekst, hij zong ook de tweede stem. En soms 'traden we dan op'. Applaus!

Wat is je bijzonderste muziekherinnering?

Mijn bijzonderste muziekherinnering? 'Muziek is waardevoller dan goud', het benefietconcert voor de bladgouden letters op de balustrade in de Michaëlskerk te Oosterland; 'Ode for St. Cecilia's day'; 'Dido & Aeneas', de opera; 'Gekroonde namen'; 'Krönungsmesse' Mozart... Het waren stuk voor stuk monumenten in de tijd: grote, vaak onconfessionele, bezettingen die samengesteld werden uit diverse gezelschappen*) die ik op die momenten onder de stok had, aangevuld met (semi-)professionele, vaak bevriende, musici.

Vervolg voor het voetlicht - Karin Smits

De bijzonderste herinnering bewaar ik aan het winnen van het 'huiskamerconcert' van het Metropole Orkest in 2012, een ludieke maar o zo serieuze actie. Het Metropole Orkest zat (en zit alweer c.q. nog steeds!) in zwaar weer. Was het orkest, het beste ter wereld in zijn soort, meer dan veertig jaar in vaste dienst bij de Nederlandse Omroep, de toenmalige minister besloot dat er een dikke zwarte streep door dit bijzondere orkest moest: het was te duur, vond zij. Wij vonden van niet en hebben alles, maar dan ook alles, op alles gezet, tot aan diezelfde minister(s) aan toe om aandacht te genereren om het orkest van de ondergang te redden. De prijs werd verzilverd op 21 november 2012 - mijn 55ste verjaardag; hoe bijzonder is dat! - op Rsg Wiringherlant (de school waar ik werk als docent muziek): Metropole Orkest in volle bezetting, wie wilde mocht meespelen in twee speciaal voor die dag gearrangeerde stukken, een speciale zangopdracht voor een Sinterklaasvideo en ik... kreeg mijn eigen mandoline(!)-partij in 'Thank you for the music' van Abba. Mijn vader zat op het VIP-podium . High five!

Mozart is altijd goed.

Wat was de eerste plaat die je kocht?

De eerste plaat waar ik aan denk is 'Introspection' van Thijs van Leer. Ik zie me nog zitten aan de huiskamertafel: vaak tot diep in de nacht, met mijn grijze portable pick-up en een tafel vol boeken over drie(!)

grote - en zeer uiteenlopende - onderwerpen voor mijn geschiedenisindexamenscripties. Zes A4-schriften schreef ik vol - met de hand, natuurlijk: niks computers en copy paste -, ik maakte tekeningen, knipte plaatjes en luisterde naar die ene plaat. Lp's moe(s)t je omdraaien. Daar was ik minder secuur op dan mijn geschiedeniswerk; soms speelde urenlang dezelfde kant. Het maakte niet uit. Wel mooie cijfers trouwens! De tweede plaat is 'Im Weissen Rössl. Grosser Querschnitt aus der Originalfassung des Hamburger Operettenhauses. Operette, revue of Musical?' De hoes-schrijver weet (ook) het antwoord niet. 8 november 1930, première te Berlijn. Toch nog maar eens draaien. Zo....

Walther, ik ben het met je eens! - UniCourant Nr.2 Maart 2018, of de operette nog van deze tijd is - Zou dit een idee voor UniCorno zijn?

Wat en/of wie is je favoriete muziek-. theaterstuk en/of muzikant?

Ik ben net terug uit Brugge, voor de tweede keer in twee weken. 330 kilometer heen en 330 kilometer terug. De reden? Het Kathedraalfestival in de St. Salvatoriekathedraal. En de feestelijke ingebruikname na de 28 jaar durende renovatie. Met muziek. Van een onwaarschijnlijk hoog niveau! Ignace Michiels, organist,

Vervolg voor het voetlicht - Karin Smits

componist, dirigent en inspirator. „Laat even weten wanneer je weer komt”. Reken maar!

Wat zet je thuis op?

Als ik al iets opzet, is het meestal iets gericht, vaak werk-gerelateerd. Youtube is daarvoor trouwens een fijne uitvinding. Als ik radio luister is dat meestal Radio 4. Ik kijk met plezier naar tv-programma's als 'Opium', 'Podium Witteman' en 'Vrije geluiden'. Als ik even niet meer weet 'waarom ook weer', dan kijk ik: Sir John Eliot Gardiner. Maakt niet uit wat. Je weet niet wat je hoort en ziet. Zo inspirerend! Of ik kijk 'Amadeus'. Mozart. Altijd goed.

Heb je zelf nog muzikale wensen?

Muzikale wensen? Mooie muziek. Met mooie musici. En wat? 't Is me om het even: profaan, werelds, gezongen, gespeeld, de kerk, de concertzaal, het theater of waar dan ook. Met toewijding graag. Mooi als er ruimte voor is, kansen zijn en publiek om het mee te delen.

Wens twee is weer saxofoon spelen. Dat gaat nu even niet met de beugel - daar had ik niet op gerekend.

Sir John Eliot Gardiner.

©Maciej Goździelewski

Wat spreekt je aan in UniCorno?

Met die toewijding zit het wel goed bij UniCorno. En wat een mooi gemêleerd gezelschap is het: al die mannen en vrouwen met hun eigen kwaliteiten. En dat is nogal wat!

Werk. Zo heet het. What's in the name? En dan ook nog met Hans W. aan de piano. Oude tijden herleven.

Heb je nog muzikale wensen voor het koor?

Ga zo door! Of misschien nog één of twee alten voor het evenwicht... Een extra bas... Zou mooi zijn.

*) Sinds Augustus 1981 ben ik als dirigent verbonden bij mandolineorkest Oost Wieringen. Lang? Ik ben de derde(!) dirigent daar. Mijn voorganger werkte er bijna 50 jaar. Dan heb ik nog even te gaan. Oost Wieringen maakte altijd deel uit van die onconfessionele bezettingen en deed al vaker mee aan niet-voor-de-hand-liggende kunstuitingen. Een nieuwe uitdaging in het verschiep? Wie zal het zeggen?!

Voor het voetlicht

Nieuw bestuurslid Kitty Neefjes

In het voorjaar van 2017 was mijn studie van drie jaar vrijwel ten einde en besloten Jan en ik terug te keren naar onze oude vertrouwde zangavond op de woensdag. We hielden van zingen en wilden graag samen iets ondernemen. Wat is er dan leuker om samen te zingen en vele oude vrienden weer terug te zien?

Omdat mijn moeder toen net kwam te overlijden, zijn we begonnen met een valse start, maar vanaf juni waren wij iedere week van de partij. Het is als vanouds gezellig. Natuurlijk is het anders dan de HOV, maar zeker niet minder leuk! Ik ben blij dat Mandy mij jaren geleden wist over te halen om bij de HOV te komen. Ik heb daar niet alleen Jan ontmoet, maar ook vele andere leuke en inspirerende mensen.

Daarom was ik verheugd toen Ralph mij vroeg de plaats van Pernelle over te nemen in het bestuur. Ik moest daar maar heel kort over nadenken en ben blij en vereerd om deze hele leuke vereniging te mogen vertegenwoordigen als algemeen bestuurslid. Inmiddels ben ik zelfs secretaris geworden door interne takenwijzigingen. Als jullie absent zijn, kunnen jullie mij bellen (ik ben overdag slecht bereikbaar in verband met werk), appen, mailen of sms'en.

Ik heb er zin in!

Carrièreflitsen 3 door Ralph Beckers

Het is bij de leek een wijdverbreid misverstand dat een conservatoriumdiploma een garantie is op een succesvolle loopbaan als uitvoerend kunstenaar. Die krijgen maar weinigen. Bovendien, en dat is zo mogelijk nog frustrerender, interesseert dat hele diploma degenen die jou aan werk moeten helpen helemaal niets. Het is eigenlijk alleen voor jouzelf een mogelijkheid geweest om je te bekwamen en je kennis uit te breiden. Als je wilt slagen, moet je auditeren, zo simpel is het. Verder is het een kwestie van relaties en geluk.

Nu had ik het voordeel dat mijn leraar zang aan het Utrechts Conservatorium, Frans Vroons, oud-directeur van de Nederlandse Opera was en het klappen van de zweep dus kende. Hij stuurde mij naar Paasch, een opera-impresario. Paasch had destijds een statig herenhuis in Düsseldorf als bedrijfspand en dus trok ik op een mooie dag in het voorjaar van 1972 de Rijn over. Ik niet alleen trouwens, want er bleek een hele groep zangers te zitten, allemaal sopranen en andere stemsoorten, die hoopten ergens een plekje te bemachtigen in één van de Duitse operahuizen.

Van het voorzingen zelf herinner ik mij niet veel meer. Wel weet ik nog dat ik met de pianist meteen handje contantje diende af te rekenen. Na gedane zaken werd ik binnengeroepen en kreeg te horen dat hij mogelijkheden voor mij zag als Anfänger. Of ik wel wist wat ik dan zou gaan verdienen: DM 900 per maand, bruto wel te verstaan; zelfs toen een flutbedrag. Maar ik zei ja, want ik wilde zo graag.

Een paar dagen later kwamen thuis papiertjes binnen met oproepen voor vier theaters, waarvan ik mij nu nog Essen kan herinneren, en... Kassel. Daar moest ik het eerst heen.

Voor het voetlicht

Gastvertelster Henriëtte Kok

Wat heb je voor ervaring met theater/muziek/...?

Operettemuziek is bij mij met de papelepel ingegoten. Mijn moeder speelde al een aantal jaar mee met de Hoornse Operette Vereniging toen zij in november 1969 van mij beviel. In maart 1970 stond zij weer op de planken en moest zij, tussen de bedrijven door, mij de borst geven. De Hoornse Operette vereniging heeft een grote rol gespeeld in mijn leven. Als kind mocht ik een paar keer meespelen en toen ik 22 jaar was, mocht ik van mijn moeder officieel bij 'haar' cluppie. Ik bleef erbij tot dat werd opgeheven. Ik zong in het koor, speelde kleine speelrolletjes en praatte, de laatste jaren, de concerten aan elkaar. Dit deed ik met heel veel plezier en dat is bekend bij een aantal leden van UniCorno. Vandaar dat ik benaderd ben om de verteller te worden van 'Venetiaanse perikelen'.

Ik vind het nog steeds heerlijk om toneel te spelen, verhalen te vertellen en 'in rol' te gaan. Dit doe ik vaak op school; ik ben leerkracht in het basisonderwijs.

De laatste jaren heb ik een aantal keer meegedaan met locatietheaterprojecten van de stichting Op Roet. Dat is een vorm van theater die mij heel erg aanspreekt. Afgelopen juni heb ik ook meegedaan met 'Aan de Amsterdamse grachten' van De Staande Ovatie uit Purmerend.

Wat vind je van je rol bij ons?

Het is leuk om bij jullie het verhaal te vertellen. Het is de laatste operette die ik gespeeld heb, dus er komen warme herinneringen naar boven, terwijl ik naar jullie luister, kijk en het verhaal vertel.

Wat spreekt je aan in UniCorno?

Ik zie een vereniging waar mensen samen een passie delen. Die passie is muziek: samen muziek maken, ieder op zijn eigen niveau. Er wordt gekeken naar wat de leden willen en aankunnen, dat is mooi. Er is een leuke, ontspannen sfeer.

Heb je nog wensen voor ons koor?

Ik wens dat jullie nog heel lang met elkaar muziek kunnen maken en met jullie muziek andere mensen blij kunnen maken.

Ik heb in 2017 meegedaan met 'Ed van Hoorn. Fuckthesysteem', locatietheater van stichting Op Roet. Het project heeft een Europese prijs gewonnen: de Amateo Award en alle medewerkers mochten daarmee op de foto.

Van het bestuur, door Richard Taman

Keuzes, Kramer, Karin, kwaliteit, kaartverkoop, kraam

Wat is er de afgelopen periode zoal gepasseerd op bestuurlijk niveau? Wel, ik kan jullie melden dat er heeeel veel langs is gekomen waar wij ons over hebben moeten buigen. Vandaar deze keer een opsomming langs het K-woord 'Keuzes'.

Waarom hebben we gekozen voor een andere dirigent Naar onze mening en die van een aantal koorleden stonden we als koor kwalitatief stil. De inbreng van repertoire lag regelmatig te ver van onze muzikale doelstelling (licht-klassiek met theaterelementen). De keuze om van Wijnand Kramer afscheid te nemen doet pijn, want als mens hadden wij hem graag gehouden.

De consequentie was dat wij na de vakantieperiode moesten starten met een nieuwe dirigent. Dat had vele voeten in de aarde, want je trekt niet even een blik dirigenten open. Uiteindelijk, na ongeveer vijf starten met Karin Smits. De eerste ervaringen zijn meer dan positief: zij is energiek, theateraal, vakmatig sterk en benaderbaar.

Geen gevarenzone

Door diverse oorzaken is het aantal leden teruggelopen: leeftijd, gezondheid, minder affiniteit met het theaterale deel en het vertrek van de dirigent. De kwaliteit van ons koor komt hierdoor (nog) niet in de gevarenzone, maar aanwas van leden is zeker wenselijk. Ik heb gezocht naar het bekende blik, maar ook dit was niet te vinden. Helpen jullie zoeken?

De keuze om onze concerten van het voorjaar te verplaatsen naar het najaar was een grote krachtproef. Wat betekent dat organisatorisch, voor het programma en alles wat ermee te maken had? Zowel Hét Postkantoor als de Huesmolen was snel bereid mee te werken door kosteloos alternatieve data aan te bieden.

Nu staan we vlak voor ons concert 'Venetiaanse perikelen', waar al meer dan zeventig kaarten voor zijn verkocht. Ook zijn er al toezeggingen via de Zonnebloem voor het decemberconcert; daar is de stand momenteel 48 verkochte kaarten - zonder dat wij er al ruchtbaarheid aan hebben gegeven!

Op 7 oktober hebben wij onszelf in het Streekhof (vlak bij Hét Postkantoor) wel bekendgemaakt en ruchtbaarheid gegeven aan de concerten, tijdens de verenigingsmarkt daar. UniCorno had een kraam met informatie, geluidsfragmenten en beelden (met dank aan Karel). Jack deelde gretig 'bekeuringen' uit aan passanten (onze A6-flyertjes) en snoepjes aan kinderen na hen streng te hebben aangesproken. Natuurlijk waren er kleinere zaken die de revue hebben gepasseerd, zoals een wisseling binnen het bestuur (de functie van secretaris is naar Kitty gegaan, Faralda blijft bestuurslid), het regelen van de Prins Bernardcollecte met een fijne opbrengst, het ronselen van sponsors etcetera.

Tot slot willen wij nog laten weten dat wij als bestuur met een positief gevoel het najaar ingaan en vertrouwen op twee fijne concerten met elkaar.

Cavalleria rusticana

‘Cavalleria rusticana’ (‘Boereneer’) is een opera in één akte die speelt op paaszondag in een Siciliaans dorp. Santuzza zoekt haar geliefde Turridu. Hij heeft haar verleid, bezwangerd en verlaten. Hij keerde terug naar een eerdere liefde, Lola, die inmiddels met Alfio is getrouwd. Als Santuzza Turridu eindelijk vindt, gooit hij haar op de grond en volgt Lola naar de kerk. Santuzza doet daarop haar beklag bij Alfio. Die daagt Turridu uit tot een duel, dat de overspelige niet overleeft. Dat breekt Santuzza. Op ons repertoire staat ‘Gli arancio’, het openingskoor waarin de dorpelingen elkaar ontmoeten en naar de kerk gaan.

Pietro Mascagni

Pietro Mascagni (1863-1945) is niet de bekendste opera-componist. Dat komt mede doordat hij maar één succesvolle opera schreef, op zijn 26ste. De triomf van deze ‘Cavalleria rusticana’ bezorgde hem een enorm succes, dat hij met niets anders meer evenaarde. Gelukkig kon hij blijven teren op het succes van zijn ene opera.

Wedstrijd

Mascagni stuurde dit werk in om deel te nemen aan een wedstrijd voor opera-eenakters, die was uitgeschreven door de Milanese muziekuiteverij Sonzogno. Hij baseerde het op het gelijknamige boek van Giovanni Verga. Op 17 mei 1890 werd het voor het eerst uitgevoerd en was direct een groot succes. Het bleef hem zijn hele leven achtervolgen. Hij heeft zelf verzucht: „Het was jammer dat ik ‘Cavalleria rusticana’ eerst geschreven heb. Ik werd gekroond voor ik koning was.”

De opera inspireerde vele veristi (zij die levensechte en weinig positieve situaties zo sensationeel mogelijk wilden voorstellen) tot het scheppen van eigen werk. Met Mascagni zelf liep het niet goed af. Hij voelde zich aangetrokken tot het fascisme en wierp zich op tot behoeder van de Italiaanse muziek. De ondergang van het totalitaire systeem werd tevens het einde van Mascagni.

Donateurs

Donateurs krijgen bij een bezoek aan ‘Venetiaanse perikelen’ een extra consumptiebon. Ze hebben gratis toegang tot ons concert op 16 december. Stuur om deze aanbiedingen te verzilveren uw donateursnummer en welk(e) concert(en) u wilt bezoeken naar info@unicorno.nl.

Wie geen donateur is, maar ook van deze aanbiedingen wil profiteren, meld zich direct aan als donateur. Dat kan via een mailtje aan info@unicorno.nl, of bel Richard Taman: 06-11 21 25 38.

Colofon

Wilt u iets delen met alle lezers van de UniCourant? Stuur uw bericht naar info@unicorno.nl en misschien staat het in de volgende editie. Zie voor meer informatie over Vocaal Theater Groep Unicorno www.unicorno.nl.

Deze UniCourant mede tot stand gekomen door:

Ideeën

Pernelle Hoogland, Ralph Beckers, Faralda Houthuijsen.

Schrijvers

Faralda Houthuijsen, Karin Smits, Kitty Neefjes, Ralph Beckers, Henriëtte Kok, Richard Taman.

Eindredactie en vormgeving

Fadalco's Flitsende Pen/Faralda Houthuijsen.